

Heidi Elisabeth Hänninen: Surullisten Piknik

Galleria Huuto, Uudenmaankatu 35/ 30.12.2015-17.1.2016

Galleria Huudossa esillä oleva Surullisten Piknik on kuvanveistäjä Heidi Elisabeth Hännisen Keski/Etelä-Suomen kiertueen päätösnäyttely. Näyttely on nähty aiemmin Tampereella Galleria Rajatilassa marraskuussa 2014, Jyväskylässä Galleria Beckerissä helmikuussa 2015 ja Karjaalla Raaseporin valokuvakeskuksessa heinäkuussa 2015. Ensimmäisen kerran jotain Surullisten Piknikin suuntaista tapahtui kuitenkin jo vuonna 2009, kun Hänninen piti Venäjällä, Petroskoissa, Mortus non multus (lat. Elävä kuollut)- näyttelynsä, joka koostui videoista ja online-performanssista.

Hänninen haluaa tutkia taiteessaan käsittelemiään teemoja perusteellisen hartaasti ja on työstänyt myös Surullisten Piknikin teoskokonaisuutta vuodesta 2008 lähtien. Se on saanut alkunsa Venäjältä, Murmanskilaiselta tunturihautaumaalta, jonka toisinto näyttely kokonaisuinstallaatioineen on. Näyttelyn teoksissa taiteilija yhdistelee valokuvaa, videota ja muita keveitä materiaaleja raskaaseen betoniin.

Näyttely on muotoutunut kiertueen aikana moneen: Kuoleman toimistossa taiteilija on päivystänyt puhuakseen näyttelyvieraiden kanssa kuolemasta ja surusta, mutta myös Venjästä ja taiteesta ylipäättään. Kuolema ja Taide-työpajoissa osallistujat ovat taideteosten ja taiteen tekemisen prosessien kautta pohtineet suhdettaan kuolemaan. Kuolema-seminaarien keskusteluvieraina on tavattu paikallisia "kuoleman asiantuntijoita" kuten pappeja, surututkija, runonlausuja, palliatiiviseen hoitoon erikoistunut sairaanhoitaja, hautausurakoitsijoita ja shamaaneja. Galleria Huudon kaikille avoimeen seminaariin 12.1.2016 vieraksi saapuvat kuolemaa työssään tutkineet media-antropologi Johanna Sumiala ja Rituaalimuseon tutkija-antropologi Maija Butters, kielentutkija Janne Saarikivi sekä kuolemaa teoksissaan tarkastellut taiteilija Teemu Mäki.

Näyttelykiertueen muodossa taiteilija kertoo kuolemasta yhdessä kaikkien näyttelyvieraidensa kanssa moniosaista tarinaa, joka muokkautuu aina kulloiseenkin kaupunkiin ja käytettävään galleriatilaan uutena ja erilaisena. Näyttelyiden sosiaaliset tapahtumat ovat muotoutuneet Hännisen mukaan yllättävänsä spontaanisti: kun on puhe ja ajatus kuolemasta, oikeat ihmiset tuntuvat osuvan kohdalle lähes itsestään. Myös Huudossa Hänninen järjestää työpajoja ja Kuoleman toimistossa hän ottaa vastaan vieraita viikonloppuisin gallerian aukioloaikojen puitteissa.

Piknik on saanut kiertueen aikana paljon uusia tasoja, jotka voidaan nähdä sekä taiteilijan sosiaalis-esteettis-materialistisina yrityksinä kurottaa kuoleman jälkeiseen maailmaan että viimeiseen matkaan kohdistuvana taiteellisenä tutkimuksena. Surullisten Piknik on paikka, jossa voi olla luvan kanssa surullinen mutta voi siellä myös iloita muutoksesta ja uusista aluista. Surullisten Piknik haastaa kohtaamaan ajan ja ne merkitykset tai symbolit, joita joku toinen on asettanut elämän päättymisen juurelle. Voimmeko edes yrittää ymmärtää, kuinka joku toinen suree tai kokee kuoleman?

ajantasaista lisätietoa näyttelyn tapahtumista taiteilijan kotisivuilla:

<https://heidielisabethhanninen.wordpress.com/post/>

contact: xeugux@gmail.com/ phone: 0509104162